

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

4. De fuga Christi in Ægyptum. Matth. 2. 176.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

neret filium à Sanctis illis à Sancto Spi-
ritu illuminatis agnosci, adorari, & præ-
dicari verum Salvatorem mundi: tan-
tum percepit dolorē ex eo, quod audi-
ret eundem multis, qui, culpa sua, tanta
eius dignatione essent abusuri, fore la-
pidem offensionis, & petram scandali,
& scopum, in quem essent sagittas ca-
lumniarum, maledictionum, oppro-
briorum, persecutionum iaculaturi.

Quàm heroico animo se B. Mater ad
acerbissima & indignissima quæq; cum
filio toleranda resignarit? quàm acri ex
tunc compassionis gladio cor eius trās-
figi cœperit ex filij passione tam longē
ante præuisâ? Gaudium de gloria Chri-
sti, amor Crucis cum Christo, & pro
Christo.

De fugâ Christi in Aegyptum. Matt. 2.

IV.

I. **C**VM peracta oblatione diuini in-
fantis, in templo, Ioseph cum B.
Matre in Nazareth reuerti pararet, vel
reuersus, istic aliquam diu substitisset,
vel, vt alij volunt, statim à discessu Ma-
gorum, per Angelū in somnis monitus
est, fugere in Aegyptum, ob insidias
Herodis: *Surge & accipe puerum, & Ma-
trem eius, & fuge in Aegyptum, & esto ibi,
usque*

H 6

usque

vsque dum dicam tibi. En quàm marurè, æternus Pater persecutionem pati sinit dilectissimum Filium! quàm promptè, Patris beneplacitum amplectitur filius, iam tunc demonstrans nobis exemplo, regiam Crucis ad cælum viam! Quàm mira Dei erga dilectissimos quosque filios suos dilectio, quos eò pluribus, & grauioribus tentationibus, persecutionibus ærumnisque obrui permittit, quò tenerius eos diligit, sublimiusque in cælo exaltari cupit! Amor Dei, resignatio in manus diuini beneplaciti, tam in aduersis, quàm prosperis.

II. *Qui consurgens accepit puerum, & Matrem eius nocte, & fugit in Aegyptum.* En luculentum absolutissimæ obedientiæ exemplum in B. Iosepho & B. Virgine Matre! quàm cæcè, quàm promptè, celeriter, hilariter, quàm integrè absque vlla replicatione aut tergiversatione, cum perfectissima proprii iudicij, & voluntatis abnegatione tam inexpectatum, durum & arduum exequuntur mandatum, cum heroicis desiderijs in pluribus, etiàm magis arduis, diuino nutui parendi? at quàm excel- lentiore modo diuinus infans similes tunc affectus elicuerit, vt nobis copiosam impetraret gratiam intellectu, affe- ctu, &

ctu, & effectu perfectissimè diuinæ voluntati per Superiores nobis insinuatæ, obtemperandi?

Quanta alacritate & constantia tam longæ difficilisque per deserta, inculta, & aspera loca peregrinationis molestias tolerarint, suauissimam diuinæ providentiæ dispositionem suspicientes, atque in æterni Patris beneplacitū mentis oculos iugiter non absque singulari gaudio defigentes? Perfecta obedientia; & patientia.

III. Ad primum pueri Iesu in Aegyptum ingressum omnia simulacra, quibus illa scatebat, commoueri cœperunt, iuxta Isaia vaticinium: *Ecce Dominus ascendet super nubem leuem, & ingreditur Aegyptum, & commouebuntur simulacra Aegypti à facie eius.* Nam teste Lib. 10. Nicephoro, cum Christus Hermopolin urbem Thebaidos cum Sanctissima Matre & Iosepho attigisset, annosa arbor, Persis nomine, in qua Cacodæmon à cœca illa gente impiè colebatur, incuruata ramos ad terram vsque demisit, & quasi prona præsentem Dominum Maiestatis adorauit. In eadem urbe, teste Palladio, omnia cuiusdam templi idola in aduentu Christi confecta conciderunt: quod & alibi similiter

Isa. 19.

Lib. 10.

c. 31.

In vita

Appollo-

nū Abb.

c. 32.

contigisse piè credendum iuxta Epi-
 phanium, qui in vitâ S. Hieremias re-
 fert, eundem Ægyptijs prædixisse, o-
 mnia eorum idola ad primum Virginis
 cum filio suo ingressum in eas oras
 comminutum iri. Quanto gaudio ex-
 ultarint B. Virgo & Ioseph, cum cerne-
 rent tam miris prodigijs filij diuinita-
 tem gloriamq; manifestari! Dæmones
 hucusque ab Ægyptijs cultos fugari,
 sicque spem affulgere, profligatâ idolo-
 latriâ regnum illud adeò sterile, spino-
 sum, tamque abominandis superstitioni-
 bus plenum conuertendum breui in
 paradisum, ex quo suauissimi flores tot
 Martyrum, Monachorum, & Anacho-
 retarum essent prodituri! Quanto è
 contra dolore affecti fuerint, cum vi-
 derent dæmonibus in tot idolis, brutis
 animantibus, atque adeo ipsis etiâ ser-
 pentibus diuinos honores sacrilegè de-
 ferri, sicq; dementatos miserabiles illos
 populos maximo numero ad inferos
 ferri! cum insuper audirent immanem
 illam Herodis tyrannidem in innocen-
 tes exercitam iam fama vulgatam? Quâ
 teneros intimæ compassionis, quam ar-
 dentes zeli diuini honoris affectus cre-
 berrimè elicuerint? quot lacrymas fu-
 derint, quâto hæc omnia diuinius præ-
 stiterit

stiterit diuinus infans? Gaudium de gloria Christi, zelus diuini honoris, & animarum pereuntium salutis.

De reditu Christi ex Aegypto. Matt. 2. IV.

I. ERAT ibi vsq; ad obitum Herodis, integrum videlicet septennium. Quam varias, grauesque tam diuturni apud ignotos, barbaros, idololatrias, exilij ærumnas sustinere dignatus est Filius Dei, sponte exulans a cœlesti regno tanquam aduena & peregrinus in Aegypto, propter homines, culpa sua extores paradiso, veros aduenas & peregrinos in terra, cui maledixit Dominus! 1. Vt eos ab æterno, quod meruerant, exilio, liberaret. 2. Vt exilij huius ærumnas æquanimiter ferre, atque in his ad cœlestem patriam suspirare doceret. 3. Vt easdem nobis & exemplo suo tolerabiles, & gratia, quam promeruit, meritorias redderet, ac per illas æquo, fortis, hilarique animo toleratas, aditum nobis ad cœlestis paradisi quietem resereret.

Quam profundè id B. Virgo cum Sancto Iosepho expenderit, ac proinde quanta æquanimitate & lætitia omnes occurrentes molestias deuorârunt! quam meritò idem nobis æmulandum, quibus